

En spirituel faktor

Leder fra LaRouchePAC, 29. april, 2018 – Den betagende proces, der er blevet mest synlig i Korea i løbet af de seneste dage – og hvor mange mennesker forventede for blot et par uger siden, at dette ville ske? – er stadig langt fra den totale sejr, som vi kæmper for. Foreløbig er det stadig en forpost, der kæmpes om. Det britiskledede angreb mod Syrien for to uger siden tilsigtede at forhindre dette fremskridt; det påførte det alvorlig skade, og næste gang, hvis vi tillader en 'næste gang', kan blive langt mere skadelig.

Men, selv som en omstridt forpost, så har det håb, som Korea-forhandlingerne repræsenterer, ikke desto mindre fejlet hen over verden med sin inspiration. Det var fuldstændig naturligt, da tusinder af tilhængere ved præsident Trumps møde i Michigan den 28. april, begyndte at synge, »No-bel«, »No-bel!«, da han nævnte Korea. Uanset partitilhørsforhold eller politiske grupperinger, så, for enhver, der har en smule forståelse og moral, kan det ikke slå fejl at finde nogen grad af inspiration fra Korea i dag. Husk, at den erklærede tilstand af fjendtligheder på Koreahalvøen har eksisteret lige siden 1950, hvor verdens befolkningstal blot var 2,5 mia., i sammenligning med nutidens 7,6 mia. mennesker. Kun omkring 7 % af dem, der lever i dag, var overhovedet blevet født, da denne aldrig afsluttede krig begyndte. Og denne Koreakrig indviede denne Kolde Krig, som dominerede resten af det rædselsfulde 20. århundrede. Og på lignende måde understøtter den frosne koreakonflikt stadig væk det britiske imperiesystem med at sætte alle op mod alle, for at opretholde dets verdensherredømme.

Det, der nu er ved at finde sted i Korea, er blevet muligt gennem det fælles og koordinerede arbejde udført af Kina, Japan, Rusland og USA, sammen med de to Korea'er. Det, der til syvende og sidst har gjort dette muligt, er, at Kina, Japan, Rusland og USA alle har gennemgået dybtgående forandringer i

løbet af de seneste årtier, som først nu, i dag, har gjort denne form for samarbejde muligt, hvor det tidligere aldrig havde været muligt. Hvad forårsagede disse ændringer? Præsidenterne Xis, Putins og Trumps, samt premierminister Abes nye politikker af? Jovist; men hvad var det, de alle havde til fælles?

Der foreligger en spirituel faktor. Som Douglas MacArthur så viseligt udtrykte det om bord på slagskibet *Missouri* i Tokyo Bay, »det må være af ånd, hvis vi skal redde kødet«. Lyndon LaRouche refererede til dette i sit banebrydende arbejde fra 2004, *The Coming Eurasian World* (Den kommende eurasiske verden), hvor han skrev, »Det, der sker, som jeg ofte, endda på nært hold, således i løbet af mit liv har set, er, at udviklingen af en hel kulturs kollektive bevidsthed drives af gnisten fra interventionerne, gennem tvetydighedens slør, fra relativt få genier og fra de unge mennesker, der gentager geniens oplevelse af opdagelse, i deres egen selvudvikling i den tidlige ungdom«. (*»Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World«*, EIR, Dec. 17 2004)

Den »kommende eurasiske verden«, den næste, store fase i menneskets udvikling, som Lyndon LaRouche her forudsagde, er nu ved at komme inden for vores synsfelt, drevet af de geniets gnister, som han har spredt igennem mange årtier. Koreaforhandlingerne tilstår os som muligt, at det kan gøres. Det skiller sig nu klart ud, ligesom den Nye Verden gjorde det for Schillers *Columbus*. Vil vi nu virkelig gøre det?

Foto: 27. april, 2018, underskrev præsident Moon Jae-in og formand Kim Jong-un *Panmunjom-erklæringen for Fred, Fremgang og Genforening* på Koreahalvøen som et resultat af topmødet, og de annoncerede erklæringen i fællesskab. (South Korea Gov. / koreasummit.kr)